

USNESENÍ

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedy Martina Lachmanna a soudců Jana Ferneckého a Martina Bobáka ve věci

žalobkyně: **Z. Š.**
bytem X

proti
žalované: **Česká advokátní komora**
sídlem Národní 118/16, 110 00 Praha 1

o žalobě proti rozhodnutím žalované ze dne 25. 2. 2026, č. j. 10.04-000001/26-0002, č. j. 10.04-000002/26-0002, a ze dne 26. 2. 2026, 10.04-000003/26-0002

takto:

- I. Žaloba se odmítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalobkyně se svou žalobou bránila proti třem v záhlaví uvedeným rozhodnutím žalované, která jí ve všech případech neurčila advokáta k poskytnutí právní služby za úplatu podle § 18c zákona č. 85/1996 Sb., o advokacii, ve znění pozdějších předpisů (zákon o advokacii). Žalobou se domáhala vyslovení nicotnosti všech těchto rozhodnutí, eventuálně jejich zrušení. Podle žalobkyně především nemá určení advokáta za úplatu zákonný podklad a žalované k tomu chybí pravomoc.
2. Pokud jde o rozhodnutí č. j. 10.04-000001/26-0002, soud rekapituluje, že žalobkyně nejprve požádala žalovanou o určení advokáta za úplatu pro řízení o ústavní stížnosti proti usnesení Nejvyššího správního soudu (NSS) č. j. 6 As 137/2024 - 33. Žalovaná jí advokáta neurčila, neboť žalobkyně neprokázala, že oslovila alespoň dva advokáty, kteří jí odmítli poskytnout právní službu a dále z důvodu nevčasné žádosti. Žalobkyně proti tomuto rozhodnutí žalované podala žalobu, kterou zdejší soud rozsudkem z 26. 8. 2025, č. j. 3 A 19/2025 - 48, zamítl. Proti tomuto rozsudku podala žalobkyně kasační stížnost a požádala o prodloužení lhůty k předložení plné moci dokládající zastoupení advokátem, a to až do doby, než žalovaná rozhodne o její žádosti o určení advokáta k poskytnutí právní služby za úplatu pro zastupování v řízení o kasační stížnosti. Tuto její žádost NSS usnesením z 7. 11. 2025, č. j. 10 As 206/2025 - 23, bez dalšího pro opakované nedbání dřívějších poučení zamítl a současně odmítl její kasační stížnost. Žalobkyně proti tomu podala ústavní stížnost, ve které rovněž žádala o určení lhůty k odstranění vady absence povinného právního zastoupení do doby, než o jí podané žádosti z 6. 1. 2026 žalovaná rozhodne. Ústavní soud však ze stejných důvodů jako NSS ústavní stížnost bez dalšího usnesením z 30. 1. 2026, sp. zn. I. ÚS 131/26, odmítl. Následně žalovaná vydala v záhlaví uvedené rozhodnutí č. j. 10.04-000001/26-0002, kterým žádosti žalobkyně z 6. 1. 2026 nevyhověla a advokáta jí neurčila. Žalobkyně totiž neuvedla

Shodu s prvopisem potvrzuje K. Š.

a nedoložila jména alespoň dvou jí oslovených advokátů, kteří jí odmítli poskytnout právní službu (neprokázala tak, že si ji nemohla zajistit jinak), a dále z důvodu nevčasné žádosti.

3. Jde-li o rozhodnutí č. j. 10.04-000002/26-0002, žalobkyně nejprve požádala žalovanou o určení advokáta pro řízení ve věci ústavní stížnosti proti rozsudku NSS č. j. 7 As 319/2019 - 24; žalovaná jí advokáta neurčila. Žalobkyně proti tomuto rozhodnutí podala žalobu, kterou zdejší soud rozsudkem z 23. 8. 2023, č. j. 5 A 41/2022 - 66, zamítl. Žalobkyně proti němu podala kasační stížnost, kterou NSS rozsudkem z 20. 11. 2025, č. j. 6 As 293/2023 - 38, zamítl. Proti němu podala ústavní stížnost a pro účely řízení o ní požádala 12. 1. 2026 žalovanou o určení advokáta. Ústavní soud ovšem ústavní stížnost z důvodu již stereotypního nedbání dřívějšího poučení bez dalšího usnesením z 4. 2. 2026, sp. zn. IV. ÚS 256/26, odmítl. Následně žalovaná rozhodnutím č. j. 10.04-000002/26-0002 žádosti žalobkyně z 12. 1. 2026 nevyhověla a advokáta jí neurčila, neboť neuvedla a nedoložila jména alespoň dvou jí oslovených advokátů, kteří jí odmítli poskytnout právní službu, a neprokázala tak, že si ji nemohla zajistit jinak.
4. Konečně i v případě rozhodnutí č. j. 10.04-000003/26-0002 byl vývoj v obdobném duchu. Žalobkyně nejprve žalovanou požádala o určení advokáta za úplatu pro čtyři různá řízení, tyto všechny její žádosti žalovaná zamítl, protože neprokázala, že oslovila alespoň dva advokáty, kteří jí odmítli poskytnout právní službu. Proti všem těmto rozhodnutím podala žalobu, kterou zdejší soud rozsudkem z 13. 11. 2025, č. j. 11 A 95/2025 - 46, zamítl. Proti tomuto rozsudku podala žalobkyně kasační stížnost a následně požádala o prodloužení lhůty k předložení plné moci dokládající zastoupení advokátem a doplnění kasační stížnosti, a to do doby, než žalovaná rozhodne o její žádosti o určení advokáta z 12. 1. 2026. NSS žalobkyni usnesením z 5. 2. 2026, č. j. 9 As 191/2025 - 19, nevyhověl a současně odmítl její kasační stížnost. Následně žalovaná její žádost z 12. 1. 2026 rozhodnutím č. j. 10.04-000003/26-0002 zamítl pro neprokázání, že oslovila alespoň dva jí oslovené advokáty, kteří jí odmítli poskytnout právní službu.
5. Soud se nejprve zabýval otázkou, zda lze žalobu věcně projednat. Dospěl přitom k závěru, že tomu tak není. Podání žalobkyně totiž představuje zjevné zneužití práva.
6. Nikdo nezpochybňuje, že posláním správních soudů je ve smyslu § 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (s. ř. s.), poskytovat ochranu veřejným subjektivním právům fyzických a právnických osob. Zneužívání práva však soudní ochrany nepožívá a požívat nemůže. Podle § 46 odst. 1 písm. e) s. ř. s. ostatně s účinností od 1. 1. 2026 platí, že soud usnesením odmítne návrh, jestliže *sleduje zjevné zneužití práva*.
7. Je třeba upozornit, že tento již *výslovně* v s. ř. s. zakotvený důvod odmítnutí žaloby není pro správní soudy žádnou novou možností, jak reagovat na určité žaloby (k tomu srov. usnesení městského soudu z 6. 10. 2025, č. j. 18 A 86/2025 - 12, body 5-7 a jej potvrzující rozsudek NSS z 7. 5. 2026, č. j. 3 As 153/2025 - 28). NSS již v usnesení z 13. 11. 2014, č. j. 10 As 226/2014 - 16, dovodil, že důvodem pro odmítnutí žaloby podle § 46 odst. 1 písm. d) s. ř. s. jako nepřipustného návrhu, může být i zneužití práva spočívající v opakovaném podávání předem zcela zjevně neúspěšných podání, která namísto ochrany žalobcových veřejných subjektivních práva sledují toliko vedení „sporů pro spor“ (obdobně viz též usnesení NSS z 9. 3. 2017, č. j. 5 As 63/2017 - 9).
8. Jistě, pouhá skutečnost, že žalobce vede velké množství sporů, sama o sobě neznamená, že by se jeho návrhy neměl soud věcně zabývat. Rozhodující pro kvalifikaci podání jako zjevně

Shodu s prvopisem potvrzuje K. Š.

obstrukčního, a tedy zneužívajícího právo podat žalobu, jsou početnost, sériovost a stereotypnost vedených sporů, spojená s opakováním obdobných či zcela identických argumentů. Sériovost a stereotypnost podání zakládá zneužití práva podat návrh soudu též dle judikatury Evropského soudu pro lidská práva (viz např. usnesení NSS 10 As 226/2014 - 16, z 19. 7. 2023, č. j. 9 As 133/2023 - 7 či z 17. 7. 2023, č. j. 5 As 112/2023 - 7).

9. To je případ i nynější žaloby, jejíž podstatou je opět nesouhlas se způsobem rozhodování žalované (a správních soudů, zprostředkovaně pak i Ústavního soudu) v případě žádosti žalobkyně o určení advokáta za úplatu. Žalobkyně polemizuje se zněním aktuální právní úpravy, jež dle ní nedostatečně reaguje na závěry nálezů Ústavního soudu sp. zn. Pl. ÚS 44/21 a s obsahem formuláře žádosti. Tyto otázky již správní soudy opakovaně zodpověděly a žalobkyně na jejich závěry relevantně nereaguje. Přes opakovaně jasně formulovaný právní názor zdejšího soudu nemíní splnit zákonnou podmínku pro určení advokáta za úplatu žalovanou spočívající v prokázání oslovení alespoň dvou advokátů se žádostí o právní službu. Namísto toho proti žalované podává desítky správních žalob se stereotypními argumenty, které dříve vyslovený právní názor soudu nijak nereflektují. Žaloba v nynější věci v tomto směru není výjimkou. Zdejší soud eviduje od roku 2024 (tj. po účinnosti novely zákona o advokacii od 1. 1. 2024) téměř 100 co do podstaty obdobných žalob žalobkyně proti žalované, která jí ze stále stejných důvodů neurčila advokáta za úplatu. Fakticky už vede spory pouze pro spory, a to za situace, kdy různé senáty zdejšího soudu již mnohokrát nepřisvědčily jejímu právnímu náhledu, že pro určení advokáta pro poskytnutí právní služby za úplatu ze strany žalované není třeba, aby doložila, že oslovila minimálně dva advokáty s žádostí o právní službu.¹
10. Nutno uvést, že všechny žaloby konstruuje žalobkyně stále stejně (v poslední době jen tytéž žalobní námitky opírá zároveň i o údajnou nicotnost napadených rozhodnutí, bez významového posunu), nanejvýš je jakoby „vylepšuje“ v závislosti na zamítavou reakci soudu na dřívější námitky. Podstata argumentace se však nemění (z poslední doby srov. zamítavé rozsudky nyní rozhodujícího 18. senátu zdejšího soudu z 27. 4. 2026, č. j. 18 A 129/2025 - 41, a č. j. 18 A 14/2026 - 40). I z odůvodnění těchto posledně uvedených rozhodnutí je zřejmé, že se argumentace žalobkyně nijak relevantně neposouvá, žalobkyně stále odmítá akceptovat již mnohokrát vyřčené závěry (je přitom nerozhodné, že jí v části její argumentace, týkající se včasnosti žádosti, dává soud opakovaně za pravdu – jde o jednu z více kumulativních podmínek, na nedůvodnost žaloby to proto nemá vliv). Takto by přitom žalobkyně mohla pokračovat do nekonečna, neboť rozhodování zdejšího soudu vede k podávání dalších kasačních, potažmo ústavních stížností, pro jejichž účely pak opět žádá o určení advokáta, což lze ilustrovat i na výše popsaném pozadí nynějších tří žádostí. Tím se její spory dále řetězí, což je možná i cíl (přínejmenším nežádoucí důsledek) jejího jednání. Takový postup již nepochybně představuje zjevné zneužití práva, v tomto případě práva na soudní ochranu.

¹ Viz např. tyto rozsudky: z 22. 8. 2024, č. j. 10 A 41/2024 - 47; z 30. 9. 2024, č. j. 14 A 43/2024 - 51; z 21. 10. 2024, č. j. 18 A 17/2024 - 42; z 14. 11. 2024, č. j. 11 A 70/2024 - 41; z 25. 11. 2024, č. j. 1 A 43/2024 - 31; z 28. 11. 2024, č. j. 10 A 9/2024 - 37 a č. j. 10 A 33/2024 - 27; z 12. 12. 2024, č. j. 11 A 65/2024 - 40; z 23. 1. 2025, č. j. 15 A 57/2024 - 53; z 20. 2. 2025, č. j. 6 A 79/2024 - 53 a č. j. 15 A 56/2024 - 40; z 5. 3. 2025, č. j. 8 A 76/2024 - 50, č. j. 8 A 77/2024 - 63, č. j. 8 A 90/2024 - 48 a č. j. 8 A 91/2024 - 56; z 11. 3. 2025, č. j. 15 A 109/2024 - 36; z 12. 3. 2025, č. j. 9 A 70/2024 - 58; z 10. 4. 2025, č. j. 15 A 121/2024 - 43; z 30. 4. 2025, č. j. 5 A 74/2024 - 53; z 13. 5. 2025, č. j. 11 A 113/2024 - 39; z 20. 5. 2025, č. j. 15 A 119/2024 - 34; z 28. 5. 2025, č. j. 9 A 15/2025 - 43; z 29. 5. 2025, č. j. 10 A 99/2024 - 40; z 20. 6. 2025, č. j. 5 A 96/2024 - 57, z 25. 3. 2026, č. j. 6 A 133/2025 - 45.

11. Zdejší soud přitom již žalobkyni upozornil, že její jednání vykazuje znaky zneužití práva a dříve již její žaloby též odmítl (srov. usnesení z 21. 4. 2026, č. j. 6 A 27/2026 - 12 a 6 A 28/2026 - 9). Rozhodující 18. senát se k závěrům 6. senátu již rovněž přiklání a v nynější věci z nich vychází (zvláště poté, co nedávno klíčové argumenty žalobkyně opakovaně vyhodnotil jako nedůvodné a neshledal v nich žádný relevantní posun). Vzhledem k dřívějšímu postupu 6. senátu již nadto taková reakce nemůže být pro žalobkyni překvapivá – před podáním nynější žaloby si toho byla dobře vědoma (sama na usnesení 6 A 27/2026 nyní odkazovala a polemizovala s ním). Přesto relevantně nereagovala na výtky a poučení ze strany soudu, nebyla s to ani vyvrátit závěr 6. senátu o zjevném zneužití práva ze strany žalobkyně. Odkazovala-li na argumentaci zdejšího soudu v rozsudku z 20. 6. 2025, č. j. 5 A 96/2024 - 57, ta nijak nevyvrací, co soud podrobně popsal výše (tamějšími závěry soudu jednak není nyní rozhodující senát vázán, jednak se týkaly otázky případného přiznání nákladů řízení žalované, přičemž hodnotily šikanózní povahu podání žalobkyně, tedy něco trochu jiného; odhlížet nelze ani od posunu v čase mezi podáním tamější žaloby a nynější věci – právě ten je při posouzení přístupu žalobkyně v tomto případě klíčový). Kromě toho, ani nyní rozhodující senát nemusí další žaloby žalobkyně hodnotit vždy jako zneužití práva. Záleží na podstatě věci a případném posunu argumentace. Obsah argumentace žalobkyně v nynější věci ovšem 18. senát utvrdil v tom, že žalobkyni nyní nejde o věcné řešení jejich sporů, ale toliko o vytrvalou právní polemiku, kterou ale očividně věcně vyřešit nechce (viz její nerespektování procesních podmínek v řízení před NSS, pro které jsou její kasační stížnosti odmítány).
12. Soud tento postup nepovažuje za odepření práva na právní pomoc či na přístup k soudu. Je totiž zřejmé, že soudy byly obecně vůči žalobkyni již po dlouho dobu s jistou nadsázkou řečeno trpělivé. Nelze však přehlédnout, že zejména nedávná rozhodovací činnost správních soudů, potažmo i Ústavního soudu, k závěru o zjevném zneužití práva zcela zjevně (byť i implicitně) směřovala. Správní soudy v téměř identických věcech žalobkyně se stále stejnou žalobní argumentací (případně pro řešení věci nevýznamně poupravenou) již po delší dobu, resp. od nabytí účinnosti novely zákona o advokacii dne 1. 1. 2024 argumentují stále stejně. Obdobné žaloby nynější žalobkyně zdejší soud v zásadě vždy zamítal. NSS pak kasační stížnosti proti nim buď odmítá či zamítá. Rovněž Ústavní soud již ústavní stížnosti žalobkyně bez dalšího poučení rovnou odmítá, přestože žalobkyně žádá o stanovení lhůty k doložení svého zastoupení advokátem do doby, než žalovaná rozhodne o její žádosti o určení advokáta.
13. Jak již NSS před podáním nynější žaloby konstatoval (a tento názor zopakoval nejnověji např. v usneseních z 16. 4. 2026, č. j. 5 As 46/2026 - 13, bod 6, či z 7. 5. 2025, č. j. 5 As 61/2026 - 18, bod 5), určení advokáta žalovanou není pro žalobkyni jedinou možností, jak získat právní zastoupení, neboť není očividně nemajetná ani nepatří například do skupiny zvláště zranitelných osob. Jen za první čtyři a půl měsíce letošního roku (jen) u zdejšího soudu uhradila na soudních poplatcích v typově shodných věcech proti žalované celkem částku 93 000 Kč.² Pokud tedy skutečně jde žalobkyni o to, aby byla ve svých věcech právně zastoupena, pak jí zjevně nic (soudě i dle způsobu žalobní argumentace a schopnosti

² Jedná se o věci sp. zn. 7 A 4/2026, sp. zn. 7 A 9/2026, sp. zn. 3 A 2/2026, sp. zn. 12 A 18/2026, sp. zn. 12 A 19/2026 a sp. zn. 17 A 9/2026 a sp. zn. 18 A 14/2026. Ve věcech sp. zn. 6 A 27/2026, sp. zn. 6 A 28/2026 (které rovněž zdejší soud odmítl pro zjevné zneužití práva) a nynější věci 18 A 18/2026, pokud by soud přistoupil k věcnému projednávání žalob, musel by žalobkyni vyzvat (s ohledem na počet napadených rozhodnutí) k úhradě celkem dalších 27 000 Kč.

vést desítky sporů současně) objektivně nebrání pokusit se zajistit si advokáta *nejprve sama*, jak *vyžaduje* platná a účinná právní úprava zákona o advokacii.

14. Žalobkyně ostatně ani netvrdí, že by jí v tom cokoliv bránilo či takovou možnost neúměrně ztěžovalo (obecně ani neuvádí, zda se vůbec pokouší nějaké advokáty oslovit). Jak uvedl NSS v usnesení 10 As 110/2025, počet advokátů v ČR je tak vysoký, že v každém větším městě jich lze oslovit minimálně desítky. Soud ve vyhledávací advokátů žalované (<https://vyhledavac.cak.cz/>) ověřil, že se sídlem ve X, který je od žalobkynina bydliště vzdálen cca 10 km a který je bez obtíží dostupný i veřejnou dopravou, je aktuálně jako aktivních evidováno přes 60 advokátů. Další desítky advokátů jsou pak evidovány v nedaleké X. V samotném X nyní sídlí dva aktivní advokáti, jejichž sídla jsou od bydliště žalobkyně vzdálena méně než dva kilometry. K případnému vyhledání kontaktů na jiné advokáty může žalobkyně také využít kupř. počítač v knihovně s připojením k internetu v místě jejího bydliště ve X.
15. Jak zcela příhodně konstatoval NSS v již zmíněných usneseních 5 As 46/2026 a 5 As 61/2026, žalobkyni nepochybně nejde o podstatu věci. Jejím cílem zjevně není to, aby NSS alespoň jednou věcně přezkoumal některý z rozsudků městského soudu a posoudil, zda je správný právní názor zastávaný žalovanou a městským soudem, nebo ten její (což by mohlo zabránit dalším sporům mezi žalobkyní a žalovanou, ať už by se NSS přiklonil na jakoukoliv stranu). Přístup žalobkyně svědčí o tom, že jejím cílem není věcné řešení jí nastolených otázek výkladu zákona o advokacii a na to případně navazujících ústavněprávních otázek, ale toliko vyvolání dalších a dalších sporů se stejným předmětem bez hmotněprávního nároku, které věcně končí u městského soudu (a žalobkyně při podání žaloby nepochybně tuší, jak o ní městský soud rozhodne). Tyto spory se tak řetězí, a pokud by soudy vůči tomu nezaujaly jasný procesní postoj, řetězily by se do nekonečna. Tím by fakticky byl vyprázdňen již zmíněný smysl správního soudnictví – ochrana veřejných subjektivních práv. Již jen po dokreslení pak soud upozorňuje na opakovaný požadavek žalobkyně na nařízení ústního jednání, na něž se pravidelně nedostavuje, aniž se včas a řádně omluví.
16. I nyní rozhodující senát proto uzavírá, že jednání žalobkyně již vyhodnotil jako zjevně zneužívající, nadále mu již nemůže poskytovat ochranu. Podle § 46 odst. 1 písm. e) s. ř. s. proto soud pro zjevné zneužití práva žalobu odmítl.
17. Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o § 60 odst. 3 větu první s. ř. s., podle níž žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, jestliže žaloba byla odmítnuta.
18. Soudní poplatek za žalobu soud nevybíral, nemusel proto rozhodovat o jeho vrácení.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno, který o ní též rozhoduje.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém

Shodu s prvopisem potvrzuje K. Š.

rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 2. června 2026

Mgr. Martin Lachmann v. r.
předseda senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje K. Š.